

i Anvendelse, og dernæst skal det konstateres, at der er Boligmangel til Stede, at der er Bolignød, som kræver Foranstaltninger, og det skal Indenrigsministeren afgøre, men i øvrigt tror jeg, at Boliglovgivningen for København er bragt ud i Livet paa en saadan Maade for Provinshyerne, at ogsaa Lejerorganisationerne vil kunne være tjent dermed.

Selve Forslaget for København har jo fra Lejerorganisationerne i de omliggende Byer faaet ubetinget Tilslutning, og der er blevet rettet Anmodning om, at det maa komme til at gælde ogsaa for de paagældende Kommuner. Hovedorganisationen for Lejere ude i Landet har beskæftiget sig med Spørgsmaalet og har fremsendt Forslag. Saa vidt jeg kan skønne, falder det foreliggende Forslag i det væsentlige sammen med den store Landslejerorganisations Ønsker, saaledes at man kan forvente, de vil føle sig tilfredse med dette Forslag. Der er saaledes Mulighed for, at man efter dette Forslag, naar det bliver ophøjet til Lov, vil kunne faa den nødvendige Lejerbeskyttelse ude i Provinserne.

Der er i Forslaget et Afsnit, der skal gælde ubetinget og overalt og uden den i øvrigt i Loven fastsatte Gyldighedsfrist 1931, og det er Aagerparagraffen, Den vil faa Gyldighed overalt, uden at der skal stilles Forslag eller træffes Beslutning derom, og den skal, som sagt, være ud over det Tidspunkt, som man foreløbig har fastsat for Lovens Gyldighed.

Vi finder, at Forslaget i det hele er saa godt gennemarbejdet, at der ikke er Grund til at komme ind paa de enkelte Bestemmelser eller fremsætte kritiske Bemærkninger; det føler jeg mig i hvert Fald ikke foranlediget til i synderlig Grad. Naturligvis kan der være enkelte Ting at bemærke. Det oplyses, at det foreliggende Lovforslag i Hovedsagen er det samme som det Forslag, der er fremkommet fra Københavns Borgerrepræsentation.

Med Hensyn til Lejekontrollen i København og Provinserne er der i § 17 en Bestemmelse om, at Lejemaal, hvor Lejen ansættes eller kontrolleres af en offentlig Myndighed, ikke er undergivet Rettens Afgørelse. Denne Bestemmelse er overordentlig heldig og ønskelig, men jeg vil i denne Forbindelse forudskikke den Bemærkning, at jeg gaar ud fra, at der ved en offentlig Myndighed ogsaa forstaas kommunale Raad, altsaa Byraad eller Sogne raad. Ja, jeg synes, man er berettiget til at gaa ud fra, at de hører med ind under de offentlige Myndigheder, der har en

Undtagelsesstilling med Hensyn til Lejekontrollen.

Det er beregnet, at de Boligretter, der skal oprettes i København, og som i mindre Format kan oprettes i Provinsen, enten for enkelte Købstæder eller for Amter eller Retskredse, skal vederlægges for deres Arbejde i Form af en Løn, der skal fastlægges ved Boligretternes Oprettelse. I denne Forbindelse er der i § 29 nævnt, at de Bøder, der idømmes ifølge Loven, skal tilfalde Boligrettens Kasse. Det kan maaske være praktisk og ogsaa rimeligt, da Kassen skal lønne Rettens Medlemmer og den øvrige Assistance, men jeg vil henstille, om det ikke vilde være det mest passende — saaledes kan jeg maaske udtrykke det —, at man bestemte, at Bøderne skulde tilfalde Kommunens Kasse eller noget lignende. Det bliver i Virkeligheden det samme, da Udgifterne til disse Boligretter dog skal afholdes af Kommunekassen, men det ser ikke saa godt ud, at Bøderne skal tilfalde Boligrettens Kasse, og det kan maaske give Anledning til, at Offentligheden vil sige, at disse Retter sidder og idømmer Bøder, der kan blive ret betydelige, til deres egen Kasse, for at Medlemmerne kan faa et godt Vederlag for deres Arbejde.

I § 50 er det nævnt, at Indenrigsministeren i sidste Instans har Afgørelsen, men i øvrigt er det Kommunalraadene, der træffer Beslutning og gør Indstilling til Amtmændene, og det samme gælder altsaa for Byraadens Vedkommende. Nu er det jo saaledes, at i de fleste andre Forhold staar Byraadene i direkte Rapport til Ministeriet, saaledes at Amtmændene i hvert Tilfælde ikke er Byraadens overordnede, og jeg synes egentlig ikke, der er nogen Grund til at gøre en Undtagelse i dette Tilfælde, da Resultatet i Virkeligheden bliver det samme, da Amtmændenes Afgørelse kan appelleres til Ministeriet, som saaledes alligevel i sidste Instans faar Afgørelsen. Jeg tror ikke, det vil forøge Ministeriets Arbejde ret meget, hvis man for Købstadkommunernes Vedkommende følger den hidtil gældende Praksis og stryger ligesom i de fleste andre Forhold det Mellemed, som Amtmændene her er.

Trods det gode Fundament, som Lovforslaget er bygget paa, vil der selvfølgelig blive gjort adskillige Indvendinger og fremsat adskillig Kritik over, at der lovgives paa dette Omraade, og navnlig over, at der stadig lovgives. Jeg synes ikke, der med nogen Grund kan fremsættes Kritik over, at man fortsat lovgiver paa